

VENDIM
Nr.7, datë 27.2.2012

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Xhezair Zaganjori	anëtar i	“	“
Petrit Plloçi	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Admir Thanza	anëtar i	“	“

me sekretare Enina Mullaj, në datën 11.10.2011, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura, çështjen nr. 38/14 akti, që i përket:

KËRKUES: Harallamb Kulo, përfaqësuar nga avokat Trifon Toska me prokurë të posaçme.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Ministria e Drejtësisë, e përfaqësuar me autorizim nga Marsida Xhaferllari dhe Gentian Jahjolli.

Zyra e Shërbimit Përmbarimor pranë Rrethit Gjyqësor Tiranë, në mungesë.

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga autoritetet e ngarkuara nga ligji.

BAZA LIGJORE: Nenet 42/1, 131/f, 132/1, 134/1/g të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; nenet 27 dhe 28 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Admir Thanza, përfaqësuesin e kërkuarit që u shpreh për pranimin e kërkesës, përfaqësuesit e subjektit të interesuar, Ministrisë së Drejtësisë, të cilët kërquan rrëzimin e kërkesës, si dhe bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuarisi ka punuar në Ministrinë e Drejtësisë në detyrën e përgjegjësit në Sektorin e Kontrollit Gjyqësor në Drejtorinë e Inspektimit, detyrë të cilën e ka kryer deri në daljen e aktit administrativ nr. 1894/1, datë 27.3.2006, të Drejtores së Inspektimit, me anë të të cilit ndaj tij është dhënë masa disiplinore “Largim nga shërbimi civil”.

2. Kërkuarisi ka kundërshtuar aktin administrativ të lartpërmendur në Komisionin e Shërbimit Civil (KSHC).

3. KSHC, me vendimin nr. 552, datë 12.7.2006, ka vendosur pranimin e pjesëshëm të ankesës të z. Harallamb Kulo, duke ndryshuar masën disiplinore nga “Largim nga shërbimi civil” në “Kalim në një detyrë të një niveli apo klasë më të ulët” për një periudhë kohe prej 6 (gjashtë) muajsh, duke urdhëruar kthimin e kërkuarit në vendin e mëparshëm të punës dhe pagimin e pagës nga momenti i ndërprerjes së marrëdhënieve financiare deri në ekzekutimin e vendimit.

4. Ministria e Drejtësisë ka kundërshtuar vendimin e KSHC-së duke kërkuar shfuqizimin e tij dhe lënien në fuqi të vendimit nr. 1894/1, datë 27.3.2006 të Drejtores së Inspektimit.

5. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendim nr. 159, datë 3.5.2007, ka vendosur rrëzimin e padisë së

Ministrisë së Drejtësisë për shkak të paraqitjes së saj jashtë afatit të parashikuar në ligj.

6. Po ashtu, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr.46, datë 31.3.2008, me kërkesë të z. Harallamb Kulo, ka vendosur lëshimin e urdhrit të ekzekutimit të vendimit gjyqësor nr. 159, datë 3.5.2007, si titull ekzekutiv.

7. Kundër vendimit nr. 159, datë 3.5.2007, të Gjykatës së Apelit Tiranë, Ministria e Drejtësisë ka paraqitur rekurs.

8. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, në Dhomë Këshillimi, me vendimin nr. 00-2008-915, datë 15.9.2008, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga Ministria e Drejtësisë, pasi nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 472 të Kodit të Procedurës Civile (KPC).

9. Pas lëshimit të urdhrit të ekzekutimit, vendimit nr. 46, datë 31.3.2008, nga Gjykata e Apelit Tiranë, kërkuesi me shkresë më datë 10.6.2008 i është drejtuar Zyrës së Përmbaarimit Tiranë për ekzekutimin e vendimit.

10. Zyra e Përmbaarimit Tiranë, me shkresë nr. 543/Sh, prot. nr. 7799, datë 16.6.2008, i është drejtuar Ministrisë së Drejtësisë për ekzekutimin vullnetar të vendimit.

11. Po ashtu, kërkuesi me kërkesë datë 23.12.2008, pas përfundimit të gjykimit edhe në Gjykatën e Lartë, i është drejtuar Ministrisë së Drejtësisë për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë nr. 159, datë 3.5.2007, të Gjykatës së Apelit Tiranë.

12. Me shkresë nr. 5661, datë 8.7.2009, Ministri i Drejtësisë i është drejtuar Kryetarit të Zyrës së Përmbaarimit Tiranë, duke arsyetuar se vendimi gjyqësor nr. 159, datë 3.5.2007, i Gjykatës së Apelit Tiranë, nuk ka ngarkuar me ndonjë detyrim konkret Ministrinë e Drejtësisë e si i tillë, nuk mund të vihet në ekzekutim nga kjo Ministri.

II

Pretendimet e palëve të parashtruara Gjykatës Kushtetuese

13. **Kërkuesi** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese duke pretenduar cenimin e të drejtës për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga autoritetet e ngarkuara nga ligji, në kuptimin e nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6/1 të KEDNJ-së. Ai ka parashtruar se ka hasur në refuzimin dhe pasivitetin e organeve kompetente (Ministria e Drejtësisë dhe Zyra e Përmbaarimit Tiranë) për të ekzekutuar vendimin e formës së prerë. Gjatë seancës gjyqësore, kërkuesi, po ashtu, ka saktësuar se pretendon ekzekutimin e vendimit të formës së prerë të Gjykatës së Apelit Tiranë vetëm në lidhje me pagimin e pagës nga momenti i ndërprerjes së marrëdhënieve financiare deri në ekzekutimin e vendimit, duke hequr dorë nga ekzekutimi i pjesës tjetër të vendimit për rikthimin e tij në vendin e mëparshëm të punës, pasi ka mbushur moshën e daljes në pension dhe, për pasojë, kjo pjesë e vendimit nuk mund të ekzekutohet më.

14. **Subjekti i interesuar, Ministria e Drejtësisë**, gjatë gjykimit parashtroi në mënyrë të përmbledhur këto prapësime:

14.1. Kërkuesi nuk legjitimohet t'i drejtohet Gjykatës Kushtetuese, pasi ai nuk ka arritur të provojë lidhjen e kërkesës me interesat e tij, pra nuk ka arritur të argumentojë nëse justifikohet interesi i tij për çështjen objekt shqyrtimi. Kjo sepse, sipas subjektit të interesuar, cenimi i të drejtës për një proces të rregullt ligjor nuk ka ardhur si rezultat i sjelljes dhe vullnetit të Ministrisë së Drejtësisë. Gjithashtu, duke qenë se Gjykata e Apelit ka rrëzuar kërkesën e kësaj të fundit pa shqyrtim gjyqësor të fakteve dhe rekursi nuk është pranuar nga Gjykata e Lartë, e drejta e aksesit për Ministrinë e Drejtësisë nuk është respektuar. Për pasojë, vendimi objekt shqyrtimi nuk është rrjedhojë e një procesi të rregullt ligjor dhe nuk mund të merret në mbrojtje nga neni 131/f i Kushtetutës.

14.2. Po ashtu, kërkuesi nuk legjitimohet t'i drejtohet Gjykatës Kushtetuese, pasi ai nuk ka shteruar mjetet ligjore në dispozicion për këtë qëllim. Sipas subjektit të interesuar, kërkuesi për mospërmbushjen e së drejtës së fituar duhet t'i drejtohet sistemit të zakonshëm gjyqësor dhe jo Gjykatës Kushtetuese. Gjykatat e sistemit të zakonshëm duhet të përcaktojnë saktësisht detyrimin e debitorit në mënyrë që ai të jetë i ekzekutueshëm.

14.3. Vendimi nr. 159, datë 3.5.2007 i Gjykatës së Apelit Tiranë dhe rrjedhimisht, vendimi nr.

46, datë 31.8.2008 i Gjykatës së Apelit Tiranë për lëshimin e urdhrit të ekzekutimit për titullin ekzekutiv, nuk është titull ekzekutiv, pasi ai nuk përcakton asnjë detyrim konkret dhe të plotë për debitorin. Për këtë arsye, kërkuesi duhet t'i drejtohet gjykatave të zakonshme për detyrimin e debitorit me qëllim ekzekutimin e vendimit të KSHC-së.

14.4. Objekti i kërkesës është mosekzekutimi i një vendimi, ndaj të cilit janë verifikuar fakte të reja që e bëjnë objektivisht të pamundur ekzekutimin e tij në pjesën e rikthimit të kërkuesit në vendin e mëparshëm të punës. Kjo pasi rezulton se aktualisht kërkuesi ka mbushur moshën e daljes në pension.

14.5. Kthimi në punë i kërkuesit, si pjesë e vendimit gjyqësor që kërkohet të ekzekutohet, është i pamundur pasi struktura e Drejtorisë së Inspektimit Gjyqësor, për shkak të procesit të reformimit, përbëhet nga gjithsej 7 persona dhe aktualisht ky sektor nuk ka vende të lira në dispozicion. Ky fakt ka justifikuar vonesën e subjektit të interesuar në ekzekutimin e vendimit. Gjithashtu, periudha nga e cila duhet të fillojë të përllogaritet afati i arsyeshëm për ekzekutimin e vendimit gjyqësor, sipas subjektit të interesuar, është data kur ka përfunduar çështja në Gjykatën e Lartë (15.9.2008), përndryshe, ky i fundit do të penalizohej për faktin që ka ushtruar të drejtën e mbrojtjes.

14.6. Akti i emërimit të kërkuesit, për shkak të detyrës dhe funksioneve të tij si një funksionar publik, është një akt tipik i së drejtës administrative. Për pasojë, sipas subjektit të interesuar, procedurat e lidhura me ekzekutimin e vendimit të KSHC-së janë krejtësisht administrative dhe nuk mund të cilësohen si procedura që përcaktojnë një të drejtë me karakter civil sipas nenit 6/1 të KEDNJ-së. Pra, pretendimet e kërkuesit janë jashtë fushës së veprimit të nenit 6/1 të KEDNJ-së.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

15. Gjykata Kushtetuese, përpara se të analizojë themelin e kërkesës, vlerëson të nevojshme të ndalet fillimisht te pretendimet e përfaqësuesit të subjektit të interesuar, Ministrisë së Drejtësisë, për sa i takon legjitimitet të kërkuesit para kësaj Gjykate, më pas pretendimit për ekzistencën ose jo të titullit ekzekutiv dhe së fundmi pretendimit mbi karakterin civil ose jo të çështjes objekt shqyrtimi.

A. Lidhur me legjitimitetin e kërkuesit

16. Subjekti i interesuar, Ministria e Drejtësisë, pretendon se kërkuesi nuk legjitimohet në kërkesën e tij, pasi ai nuk ka arritur të justifikojë interesin për çështjen objekt shqyrtimi. Kjo sepse, sipas subjektit të interesuar, interesi i një subjekti në një çështje, në kuptim të nenit 134/2 të Kushtetutës, është i justifikuar kur pasoja është e drejtpërdrejtë, pra rrjedh nga akti objekt shqyrtimi; është aktuale dhe është e lidhur ngushtë me të drejtën e pretenduar. Ndërsa në rastin konkret cenimi i së drejtës për një proces të rregullt ligjor nuk ka ardhur si rezultat i sjelljes dhe vullnetit të Ministrisë së Drejtësisë. Gjithashtu, duke qenë se gjykata e apelit ka rrëzuar kërkesën e kësaj të fundit pa shqyrtim gjyqësor të fakteve dhe rekursi nuk është pranuar nga Gjykata e Lartë, e drejta e aksesit për Ministrinë e Drejtësisë nuk është respektuar. Për pasojë, vendimi objekt shqyrtimi nuk është rrjedhojë e një procesi të rregullt ligjor që të merret në mbrojtje nga neni 131/f i Kushtetutës.

17. Gjykata Kushtetuese çmon se kërkuesi ka argumentuar qartë lidhjen e kërkesës me interesat e tij. Ka qenë vullneti dhe sjellja e subjektit të interesuar, të shprehura haptazi, për të mos vënë në ekzekutim aktin objekt shqyrtimi, që ka passjellë cenimin e të drejtës së kërkuesit për një proces të rregullt ligjor në drejtim të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë. Gjithsesi, mbi këto argumente Gjykata Kushtetuese do të ndalet më hollësisht më poshtë.

18. I pabazuar është edhe pretendimi i Ministrisë së Drejtësisë në lidhje me mohimin e të drejtës së saj të aksesit. Gjykata Kushtetuese në këtë aspekt thekson se Kushtetuta ka parashikuar mjete të posaçme për këtë qëllim, që duhet të përdoren në momentin e duhur dhe të përcaktuar me ligj nga çdo subjekt që pretendon se i janë cenuar të drejtat e tij kushtetuese për një proces të rregullt ligjor.

19. Po ashtu, Ministria e Drejtësisë ka parashtruar se kërkuesi nuk i ka shteruar të gjitha mjetet ligjore të ankimit, si kusht për t'iu drejtuar Gjykatës. Këtë pretendim e mbështet në argumentin se nuk ka

ende një vendim përfundimtar, duke qenë se vendimi i Gjykatës së Apelit për lëshimin e urdhrin ekzekutiv nuk është i qartë dhe i plotë. Për këtë arsye, kërkuesi duhet t'i drejtohej përsëri gjykatës së shkallës së parë për të kërkuar detyrimin e debitorit të paguajë shumën e caktuar ndaj kreditorit.

20. Gjykata Kushtetuese çmon se, ndryshe nga pretendimi i subjektit të interesuar, kërkuesi legjitimohet në kërkesën e tij drejtuar kësaj Gjykate.

21. Kërkuesi, në bazë të ligjit nr. 8549, datë 11.11.1999 "Statusi i nëpunësit civil", i është drejtuar KSHC-së dhe ka kërkuar shfuqizimin e vendimit të Ministrit të Drejtësisë për largimin e tij nga puna. KSHC-ja ka vendosur pranimin pjesërisht të kërkesës, duke ndryshuar masën disiplinore nga "Largim nga shërbimi civil" në "Kalim në një detyrë të një niveli apo klase më të ulët" për një periudhë kohe prej 6 (gjashtë) muaj, duke urdhëruar kthimin e kërkuarit në vendin e mëparshëm të punës dhe pagimin e pagës nga momenti i ndërprerjes së marrëdhënieve financiare deri në ekzekutimin e vendimit. Sipas ligjit nr. 8549, datë 11.11.1999 "Statusi i nëpunësit civil", ky vendim mund të ankimohet në Gjykatën e Apelit, gjë të cilën e ka bërë subjekti i interesuar. Gjykata e Apelit Tiranë ka lënë në fuqi vendimin e KSHC-së. Rekursi i ushtruar në Gjykatën e Lartë nga Ministria e Drejtësisë është rrëzuar.

22. Kërkuesi i është drejtuar Gjykatës së Apelit Tiranë për të lëshuar urdhrin me qëllim ekzekutimin e vendimit të KSHC-së. Pas vendimit të Gjykatës së Apelit për lëshimin e urdhrin ekzekutiv, kërkuesi i është drejtuar Zyrës së Shërbimit Përmbartimor Tiranë, për ekzekutimin e titullit ekzekutiv. Kjo e fundit ka nxjerrë vendimin për ekzekutimin vullnetar nga ana e Ministrisë së Drejtësisë, e cila nuk ka pranuar të ekzekutojë asnjë pjesë të detyrimit.

23. Gjykata vlerëson se është i pabazë argumenti i Ministrisë së Drejtësisë se kërkuesi duhet t'i ishte drejtuar Gjykatës së Shkallës së Parë për mosekzekutimin e vendimit gjyqësor. Nuk është detyrimi i kreditorit që të hapë një proces të ri gjyqësor, nga i cili rrjedhimisht do të dalë një vendim tjetër gjyqësor për ekzekutimin e një vendimi gjyqësor të dhënë më parë. Gjykata thekson se vendimi për lëshimin e urdhrin të ekzekutimit ka në thelb të tij jo konfirmimin e detyrimit të debitorit, por fillimin e procesit të ekzekutimit dhe vënien në lëvizje të organit kompetent për këtë qëllim. Në këtë aspekt, nuk ka arsye që pas lëshimit të urdhrin të ekzekutimit, i cili ka vënë në lëvizje përmbartimin, kreditori t'i drejtohet përsëri gjykatës për të kërkuar detyrimin e debitorit për të shlyer detyrimin ndaj tij.

24. Për sa më lart, Gjykata Kushtetuese, nisur nga fakti se nuk ka mjet tjetër të parashikuar për ekzekutimin e vendimit gjyqësor, konkludon se kërkuesi i ka ezauruar të gjitha mjetet ligjore për t'iu drejtuar kësaj Gjykate.

B. Lidhur me pretendimin e Ministrisë së Drejtësisë për ekzistencën ose jo të titullit ekzekutiv

25. Nga materialet e paraqitura, si dhe deklaratimet në seancën gjyqësore të përfaqësuesit të subjektit të interesuar, Ministrisë së Drejtësisë, i cili është në rolin e debitorit, rezulton që ky i fundit jo vetëm të mos ketë bërë asnjë veprim që të krijojë bindjen se ka vullnetin për të ekzekutuar vendimin gjyqësor të formës së prerë, por ka refuzuar shprehimisht ekzekutimin e tij. Për këtë ai sjell si argument pretendimin se vendimi i formës së prerë i Gjykatës së Apelit nuk përbën titull ekzekutiv, pasi ai nuk është i plotë dhe nuk përcakton qartë detyrimin konkret të debitorit.

26. Gjykata vlerëson se ky pretendim është i pabazuar dhe duhet rrëzuar.

27. Neni 510 i KPC-së parashikon: "*Ekzekutimi i detyrueshëm mund të bëhet vetëm në bazë të një titulli ekzekutiv. Janë tituj ekzekutivë:*

a) vendimet civile të formës së prerë të gjykatës që përmban një detyrim, vendimet e dhëna prej saj për sigurimin e padisë, si dhe për ekzekutimin e përkohshëm." ...

Neni 511 i KPC-së parashikon: "*Titulli ekzekutiv vihet në ekzekutim me kërkesën e kreditorit. Për këtë qëllim, lëshohet urdhri i ekzekutimit, brenda 5 ditëve nga data e paraqitjes së kërkesës së kreditorit, i cili jepet ... për rastet e parashikuara në shkronjën "a" të nenit 510..."*

28. Pra, nga sa më sipër, Gjykata Kushtetuese çmon se që një vendim gjyqësor të konsiderohet titull ekzekutiv, ai duhet të ketë marrë formë të prerë, pra të mos ketë më mundësi ankimi ndaj tij ose shfuqizimi, si dhe të jetë lëshuar një urdhër për ekzekutimin e tij. Në çështjen objekt shqyrtimi, vendimi i Gjykatës së Apelit, i cili ka lënë në fuqi vendimin e KSHC-së, ka marrë formë të prerë dhe për këtë arsye Gjykata e Apelit ka lëshuar urdhrin e ekzekutimit. Në këtë rast, detyrimi rrjedh nga vendimi i KSHC-së, i

cili konsiderohet si vendim i një organi *quasi* gjyqësor dhe si i tillë i detyrueshëm për t'u zbatuar nga të gjitha organet e administratës publike vendore dhe qendrore (*neni 8/3 i ligjit nr. 8549, 11.11.1999 "Statusi i nëpunësit civil"*). Vendimi që jep KSHC ngjason me vendimin e dhënë nga Gjykata e Shkallës së Parë, nisur nga tiparet e tij dhe fuqinë detyruese që ligjvënësi i ka dhënë në rastet kur ai nuk ankimohet (*shih vendimin unifikues të Gjykatës së Lartë nr. 3, datë 24.1.2007*).

29. Gjithashtu, subjekti i interesuar pretendon se është në pamundësi të ekzekutojë vendimin e formës së prerë për shkak se ai si titull ekzekutiv është i paqartë dhe nuk saktëson masën e detyrimit, sa i takon pagesës ndaj kreditorit. Edhe këtë pretendim Gjykata e gjen të pabazuar. Detyrimi i debitorit kundrejt kërkuesit është i përcaktuar ose i përcaktueshëm. Sipas vendimit të KSHC-së, i lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit, pala e paditur, Ministria e Drejtësisë, detyrohet: a) *të rikthejë kërkuesin në pozicionin e mëparshëm të punës*; dhe b) *të paguajë kërkuesin nga momenti i ndërprerjes së marrëdhënieve financiare deri në ekzekutimin e plotë të këtij vendimi*.

30. Lidhur me pikën (a) të vendimit, Gjykata Kushtetuese vëren se kërkuesi ka hequr dorë gjatë seancës nga ky pretendim pasi ka mbushur moshën e daljes në pension dhe për pasojë vendimi i formës së prerë në këtë pjesë nuk mund të ekzekutohet më. Për këtë arsye, Gjykata Kushtetuese vendosi se të gjitha pretendimet e Ministrisë së Drejtësisë në lidhje me rikthimin në punë të kërkuesit nuk do të analizohen.

31. Sa i takon detyrimin të dytë të debitorit, *pagesës së kërkuesit*, Gjykata Kushtetuese vlerëson se edhe ky detyrim është i përcaktueshëm për shkak se:

Së pari, në dispozitivin e vendimit të KSHC-së përfshihet shprehja "*nga momenti i ndërprerjes së marrëdhënieve financiare*". Gjykata çmon se e vetmja marrëdhënie financiare që ka pasur kërkuesi me subjektin e interesuar, Ministrinë e Drejtësisë, është ajo e pagës kundrejt shërbimit apo punës që ai ofronte në pozicionin e përgjegjës në Sektorin e Kontrollit Gjyqësor. Pra, në këtë kontekst është e qartë se pagesa do të llogaritet mbi bazën e pagës mujore të kërkuesit nga momenti i largimit nga puna deri në momentin e kryerjes së pagesës nga debitori.

Së dyti, në vendimin e Këshillit të Ministrave nr. 306, datë 13.6.2000 "*Për disiplinën në shërbimin civil*", pika 14 parashikon se: "*Në rastin kur ndaj nëpunësit është marrë masa disiplinore e largimit nga shërbimi civil dhe Komisioni vendos shfuqizimin apo ndryshimin e vendimit të eprorit të drejtpërdrejtë, nëpunësi merr pagën e plotë që nga çasti kur janë ndërprerë marrëdhëniet financiare.*" Kjo dispozitë parashikon qartë dhe saktë se nëpunësi i larguar mbi bazën e një vendimi të paligjshëm, i cili si i tillë është ndryshuar nga KSHC-ja, përfiton masën e pagës së plotë që nga momenti i largimit. Vendimi i KSHC-së për kërkuesin mbështetet pikërisht në këtë vendim të Këshillit të Ministrave.

32. Pra, si përfundim, Gjykata konkludon se titulli ekzekutiv i lëshuar nga Gjykata e Apelit është i qartë dhe konkret dhe si i tillë nuk ekziston asnjë arsye për pengesë në ekzekutimin e tij nga ana e debitorit. Gjykata Kushtetuese e sheh me vend të theksojë se Zyra e Përmbartimit Tiranë nuk ka gjetur vështirësi në marrjen e masave për zbatimin e vendimit, pra përlllogaritjen e detyrimit që rrjedh prej tij. Për këtë flasin veprimet e ndërmarra aktualisht nga Zyra e Shërbimit Përmbartimor Tiranë për ekzekutimin e tij, megjithëse rezultati nuk ka qenë i suksesshëm, për shkak të refuzimit të vazhdueshëm nga ana e debitorit.

C. Lidhur me karakterin "civil" ose jo të së drejtës objekt shqyrtimi

33. Ministria e Drejtësisë ka parashtruar se pretendimet e kërkuesit janë jashtë fushës së veprimit të nenit 6/1 të KEDNJ-së pasi akti i emërimit të kërkuesit, për shkak të detyrës dhe funksioneve të tij si një funksionar publik, është një akt tipik i së drejtës administrative. Për pasojë, sipas subjektit të interesuar, procedurat e lidhura me ekzekutimin e vendimit të KSHC-së janë krejtësisht administrative dhe nuk mund të cilësohen si procedura që përcaktojnë një të drejtë me karakter civil, sipas nenit 6/1 të KEDNJ-së.

34. Gjykata Kushtetuese çmon se edhe ky pretendim i subjektit të interesuar është i pabazuar dhe duhet rrëzuar.

35. Në këtë aspekt, Gjykata Kushtetuese, në jurisprudencën e saj, e ka shtrirë detyrimin për respektimin e së drejtës për një proces të rregullt sa në proceset gjyqësore aq edhe administrative. Ajo ka theksuar se "*në çdo rast Konventa Europiane për të Drejtat e Njeriut vendos standardet e domosdoshme dhe garancitë që çdo shtet kontraktues, duhet të sigurojë për të realizuar një proces të rregullt ligjor dhe*

jo rrethin e personave që duhet të përfitojnë prej saj. Ajo çmon se procesi i rregullt ligjor zbatohet për të gjitha konfliktet që janë vendimtare për pozicionin juridik të një personi, qoftë ai edhe funksionar publik. Pra, Gjykata Kushtetuese e shikon pozicionin e funksionarit publik në këndvështrimin e garancive që i siguron Kushtetuta, jurisprudenca e saj e deritanishme dhe fryma e Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut. Gjykata Kushtetuese ka parasysh edhe dallimin që ekziston ndërmjet nenit 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut dhe nenit 42/1 të Kushtetutës të Republikës së Shqipërisë. Ndërsa në Konventë parashikohet e drejta e individit për një gjykim të drejtë penal apo civil, në nenin 42/1 të Kushtetutës dhe në jurisprudencën tashmë të konsoliduar të Gjykatës Kushtetuese, e drejta e individit për një proces të rregullt ligjor nuk është e kufizuar vetëm në procesin gjyqësor, por edhe në atë me karakter disiplinor administrativ” (shih vendimin nr. 76, datë 25.4.2002 të Gjykatës Kushtetuese).

36. Nga sa më sipër, Gjykata Kushtetuese vlerëson se çështja objekt shqyrtimi hyn në sferën e kompetencës së saj.

IV

D. Në lidhje me themelin e kërkesës

37. Ekzekutimi, brenda një afati të arsyeshëm, i një vendimi të formës së prerë të gjykatës, duhet konsideruar si pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor në kuptim të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut. Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimit të drejtë. Asnjë organ shtetëror nuk mund të vërë në diskutim drejtësinë e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Çdo organ shtetëror detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (shih vendimet nr. 12, datë 15.4.2011, nr. 35, datë 27.10.2010, nr. 23, datë 17.5.2010, nr. 1, datë 19.1.2009 të Gjykatës Kushtetuese).

38. Gjykata Kushtetuese, në jurisprudencën e saj të konsoliduar, tashmë ka theksuar se ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individ i ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Pa dyshim që një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (shih vendimet nr. 12, datë 15.4.2011, nr. 35, datë 27.10.2010, nr. 23, datë 17.5.2010, nr. 1, datë 19.1.2009 të Gjykatës Kushtetuese).

39. Gjykata Kushtetuese ka rikonfirmuar në shumë vendime të saj qëndrimin se në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore, deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces (shih vendimet e Gjykatës Kushtetuese nr.12, datë 15.4.2011; nr. 14, datë 15.4.2010; nr. 8, datë 23.3.2010; nr. 9, datë 1.4.2009; nr.1, datë 19.1.2009).

40. Po ashtu, Gjykata Kushtetuese, duke u bazuar edhe në jurisprudencën e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, në mënyrë të vazhdueshme, ka rikonfirmuar se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes, dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen e aplikantit dhe autoriteteve përkatëse, si dhe interesin e aplikantit. Për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara, volumin e provave shkresore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme. Për sa i përket sjelljes së aplikantit/kërkuesit, Gjykata Kushtetuese ka mbajtur qëndrimin se përdorimi nga ana e aplikantit i të gjitha procedurave të parashikuara nga e drejta e brendshme, me qëllim sigurimin e mbrojtjes, nuk mund të përdoret si argument kundër tij. Për sa u përket sjelljes së autoriteteve, është theksuar se edhe në ato sisteme ligjore, të cilat zbatojnë parimin se iniciativat procedurale u takojnë palëve, përsëri gjykatat kanë detyrimin për të siguruar progresin e gjyqimeve me shpejtësi të mjaftueshme (shih vendimet nr. 12, datë 15.4.2011, nr. 35, datë 27.10.2010, nr. 23, datë 17.5.2010, nr. 1, datë 19.1.2009 të Gjykatës Kushtetuese).

41. Gjykata Kushtetuese vëren se çështja objekt gjykimi, ndryshe nga sa pretendon subjekti i

interesuar, nuk paraqet kompleksitet nga pikëpamja faktike apo ligjore, çka mund të justifikonte vonesat apo sjelljen mosvepruese të organeve të ngarkuara nga ligji, Ministria e Drejtësisë dhe Zyra e Përmbartimit.

42. Për sa i përket sjelljes (veprimeve) të kërkuarit, siç u theksua dhe më lart, Gjykata Kushtetuese konstaton se kërkuari ka vepruar në përputhje me të drejtat e tij procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion të tij për rivendosjen e së drejtës së cenuar.

43. Për sa i përket sjelljes së autoriteteve, Gjykata Kushtetuese ka theksuar se përballë detyrimit për zbatim të vendimeve gjyqësore të formës së prerë, të gjitha subjektet, qofshin këto private apo publike, duhet të përgjigjen njëjloj. Në rastin në shqyrtim, përmbartuesi gjyqësor, si subjekt procedural në fushën e ekzekutimit, ka qenë i pajisur me të gjitha mjetet procedurale që mundësojnë ekzekutimin e titullit ekzekutiv. Nga dokumentet bashkëngjitur dosjes rezulton se veprimet e kryera nga përmbartuesi gjyqësor kanë qenë të pasuksesshme për shkak të mosushtimit të të gjitha kompetencave nga ana e tij. Përmbartuesi është mjaftuar vetëm me një shkresë lajmërimi nr.543/Sh, prot. nr. 7799, datë 16.6.2008, për ekzekutim vullnetar, pa filluar asnjë procedurë ekzekutimi të detyrueshëm, të parashikuar nga Kodi i Procedurës Civile, ndaj Ministrisë së Drejtësisë.

44. Ndërsa Ministria e Drejtësisë ka shprehur haptazi vullnetin e saj për të mos vënë në ekzekutim vendimin e formës së prerë, me argumentin se vendimi gjyqësor nr. 159, datë 3.5.2007, i Gjykatës së Apelit Tiranë, nuk ka e ngarkuar atë me ndonjë detyrim konkret e si i tillë, ky vendim nuk mund të jetë i ekzekutueshëm.

45. Nga sa më sipër, nisur nga afatet kohore dhe deklaratimet në seancën gjyqësore të zhvilluar për këtë qëllim, Gjykata konstaton se debitori ka pasur kohë të mjaftueshme në dispozicion për të ekzekutuar detyrimin ndaj debitorit. Ai jo vetëm që nuk e ka bërë këtë, por nuk ka shfaqur deri tani asnjë vullnet dhe predispozitë, si dhe vazhdon të shprehë hapur se nuk do të kryejë asnjë veprim në plotësim të detyrimeve të tij ndaj kreditorit pavarësisht kohës që kalon, sepse ai nuk e konsideron vendimin për lëshimin e urdhrit ekzekutiv si titull ekzekutiv ose, në rastin më të mirë, e konsideron atë të paqartë.

46. Si përfundim, Gjykata konstaton se ndodhet para cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit, brenda një afati të arsyeshëm, të vendimit gjyqësor të formës së prerë vetëm në pjesën që parashikon pagimin e pagës nga momenti i ndërprerjes së marrëdhënieve financiare deri në ekzekutimin e vendimit, pasi para kreditorit nuk ekziston asnjë shpresë ose mjet ligjor që ta detyrojë debitorin të shlyejë detyrimin ndaj tij.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “f” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g” të Kushtetutës, si dhe neneve 72 dhe 77 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6/1 i KEDNJ-së, si rrjedhojë e mosekzekutimit, brenda një afati të arsyeshëm, të vendimit gjyqësor të formës së prerë vetëm në pjesën që parashikon pagimin e pagës nga momenti i ndërprerjes së marrëdhënieve financiare deri në ekzekutimin e vendimit.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Xhezair Zaganjori, Vladimir Kristo, Sokol Berberi, Vitore Tusha, Petrit Plloçi, Admir Thana, Altina Xhoxhaj, Fatmir Hoxha